

248767

ALEXANDRU N. GANE

Prim-Președinte al Consiliului Legislativ

DIN ACTIVITATEA
CONSILIULUI LEGISLATIV

DISCURS ROSTIT LA DESCHIDEREA CELUI DE AL 6-lea AN
DE ACTIVITATE A CONSILIULUI LEGISLATIV

— BUCUREȘTI —

Tipografia și Legătoria Penitenciarului Corecțional „Văcărești”

— 1931 —

1498 31

*Domnule Ministru al Justiției,
Domnule Președinte al Senatului,
Domnule Prim Președinte al Curții de Casație.*

Domnilor,

Consiliul Legislativ, intră astăzi în al 6-lea an al existenței sale.

El pășește cu toată încrederea pragul anului ce vine, convins că și-a dat cu prisosință contribuțiunea sa la întocmirea legilor și la lucrările de unificare a codurilor.

Unificarea codurilor judecătorești, iată preocuparea cea mare a Consiliului și grija noastră de toate zilele, căci ea va fi cheia de boltă a neamului nostru întregit.

E în adevăr cu neputință să mai dăinuiască încă multă vreme actuala stare de lucruri.

Dacă astăzi se tinde la o unificare peste granițele țarilor, precum sunt încercările de unificare a codurilor penale, a cambiei și cekului în materie comercială, a obligațiunilor și a contractelor din codul civil, cu atât mai mult trebuie să tindem noi, spre o unificare în granițele propriei noastre țări.

E o chestiune nu numai de interes obștesc ci de înche-gare sufletească: abolirea cât mai repede a legilor străine care guvernează încă o mare parte din țară, după mai bine de 10 ani dela Unire, ca o amintire urâtă a unor vremuri pe veci apuse.

Demnitatea noastră de Români încă nu mai poate admite să vedem și astăzi unele tribunale fixându-și jurispru-

dența după deciziunile Curiei din Budapesta sau a Curții de Casație din Viena.

Consiliul Legislativ conștient de marea lui misiune și de necesitatea imperioasă că aceste pietre a unui vechiu hotar să fie cât mai repede ridicate, în frigurile activității ce o desfășoară în acest scop, nu o dată a avut iluzia că a ajuns la capătul eforturilor sale.

Cine a luat parte la întrunirile noastre de început de an, și cine a aruncat ochii pe dările mele de seamă anterioare a văzut desigur cu câtă încredere și mulțumire anunțam terminarea unora din principalele noastre coduri judecătorești.

Această tainică credință a putut să ne înșele, dar în schimb ea ne-a dat puterea și curajul necesar, căci, acela care nu are credință în isbândă e mai dinainte un învins.

Nu ne-am descurajat nici o clipă, ci încrezători în munca noastră am mers tot înainte spre limanul ce l-am întrezărit adeseori dar care asemenea unui frumos miraj se îndepărta veșnic cu cât citeam și reciteam opera noastră de unificare.

Și nu-i de mirare!

Numai cine a lucrat vreodată la cel mai neînsemnat proiect de lege, cine și-a chinuit mintea să prevadă toate ipotezele ce se pot ridica ca atâtea obstacole în cale, să rezolve toate controversile, să evite mai ales contradicțiile ce se strecoară ca un dușman pe nesimțite între texte ce păreau definitiv puse la punct, numai cine a suferit de insomnia nopților urmărit încă de preocupările zilei, numai acela poate să-și dea seama de munca enormă ce o reclamă prepararea unificării codurilor judecătorești.

Acela nu se va acuza desigur că cele cinci coduri nu au eșit încă din lucrările Consiliului Legislativ.

Era și o răspundere prea mare care angaja reputațiunea unei instituțiuni încă prea tinere ca să poată trăi pe urmele unui trecut ce nu-l are:

Astăzi însă, Domnilor, fără de grija de a mă desminți singur la anul, sunt prea fericit să pot anunța că în ce privește lucrările de unificare, Consiliul Legislativ a făcut un pas hotărîtor înainte.

I Astăzi, Secțiunea II-a căreia îi cade în sarcină unifica-

rea codurilor de drept privat, a elaborat și tipărit Anteproiectul codului comercial.

Lucrarea aceasta se prezintă încă, cu toată modestia unui ante-proiect, care așteaptă să înfrunte discuția publică, să primească criticile juriștilor și a organizațiilor profesionale, pe care le vom supune unei cercetări riguroase pentru ca să-i dăm apoi forma definitivă a unui proiect de cod care să poată fi înaintat Corpurilor legiuitoare.

Am arătat încă din anul trecut în trăsături generale principiile călăuzitoare pe care le-am urmat în alcătuirea lucrării noastre ca să nu mă mai repet astăzi.

De altfel, anteproiectul acestui cod, grație concursului ce ne-a fost dat de Ministerul de Justiție, a eșit de sub tipar și se găsește astăzi în mâinile tuturora.

El face chiar în aceste momente, obiectul unor conferințe la Facultatea de drept din Paris, pe care le ține colaboratorul nostru D-l Iosef Cohen.

II. Codul civil, piatra unghiulară pe care se va așeza tot edificiul nostru legislativ, încă primele două cărți privitoare la *persoane* și la *dreptul familiei* sunt terminate și completate prin regulamentul *regimurilor matrimoniale*, care se găsește în strânsă legătură cu materia căsătoriei și prin alcătuirea *titlului preliminar*.

Fără de îndoială, că un cod civil face un tot organic. De aici, necesitatea în o bună tehnică legislativă, ca un asemenea cod să nu fie fragmentat și diferitele sale părți să nu fie puse în vigoare fiecare în parte, pe măsură ce sunt elaborate.

Cu toate acestea, dată fiind nevoia ce am arătat-o a unei accelerări a unificării legislative și, ținând seamă de eventualitatea unei dorințe a legiuitorului, de a pune în vigoare primele două cărți, care împreună ar putea alcătui *un cod al persoanelor și familiei*, comisiunea secțiunii a II-a a Consiliului Legislativ, fără de a aștepta sfârșirea pe de-a-tregul a lucrărilor de unificare, a elaborat un amănunțit anteproiect pentru punerea de îndată în aplicare a acestor părți din codul civil.

Anteproiectul de cod civil astfel întocmit va vedea și el în foarte scurt timp lumina tiparului.

III. În fine, codul de procedură civilă propriu zisă, până la materia executărilor preparat în plenul secțiunii a

II-a, pus în urmă la punct și coordonat într'o comisiune mai restrânsă, va fi în curând terminat.

Intocmirea acestui cod a fost poate mai delicată decât chiar a celorlalte legiuri, fiindcă fără de o procedură temeinic organizată, cea mai bună lege și-ar pierde toată eficacitatea, procedura singură fiind menită să dea viață legii.

În procedură, fiecare text e ca veriga unui întreg lanț în care toate textele se înșiră și se leagă.

Principiile de drept trebuie să meargă mână în mână cu practica judecătorească.

Un bun cod de procedură nu se face numai între cei patru pereți a unei biblioteci, ci mai ales în pretoriul tribunalelor, unde ne dăm mai bine seama de toate piedicile ce trebuiesc înlăturate, ca să ajungem la o dreaptă judecată.

Aici mai ales trebuie să ținem seamă de specificul omenesc, de lipsa de cultură și nepriceperea impricinatului, de conștiința avocatului și a judecătorului în îndeplinirea marelor misiuni.

Consiliul Legislativ, în alcătuirea acestui anteproiect, a avut în vedere toți acești factori esențiali.

El a urmărit de aproape procedura vechiului Regat, cu recenta lege de accelerare, procedura ungară din Ardeal și în special procedura superioară din Bucovina, fără de a omite, bine înțeles, și toate sistemele procedurale din alte țări, cu care mai ales trăim în strânse legături de interese.

Din toate, Consiliul a stors principiile și soluțiile ce i s'au părut mai potrivite pentru a face un singur cod unificat atât în materie civilă cât și comercială, pentru toate instanțele judecătorești, fie ele judecătorii, tribunale sau Curte de Casație, căutând să ușurăm judecata, să o desbrăcăm de formele învechite și greoaie, să o facem mai accelerată mai echitabilă și mai puțin costisitoare.

Am căutat mai ales ca lupta ce se duce înaintea instanței, să fie o luptă pe față, nu o luptă de pândă cu arme și mijloace necunoscute adversarului.

De aceea, am obligat pe reclamant să arate în cerere, încă de la început, armele lui de atac, toate probele ce învoacă, toate actele de care înțelege să se servească, sub sanc-

Digitized by Google

țiunea de a nu mai fi ținute în seamă de cât în cazuri cu totul excepționale.

Pârâtul la rândul său, să se apere leal, să arate în întâmpinare toate mijloacele sale de apărare și la trebuință mijlocul de atac cu care răspunde.

Astfel, judecătorul va putea cunoaște de mai înainte procesul ce are să judece în toate amănuntele și părțile nu mai pot avea nici o surprindere.

Impricinații nu-și vor mai rezerva de acum înainte, ca argumentele cele mai tari, probele cele mai convingătoare să le arunce la sfârșit, ca un foc bengal cu care să zăpăcească pe adversar și să orbească dreapta judecată.

Judecata încetează dar de a mai fi o surprindere, o tactică de strateg în mâinile celui mai dibaciu, deși poate mai slab înarmat.

Am ținut mai ales ca justiția să fie la îndemâna tuturor și pentru aceea am întins competența primelor instanțe, căutând să fim cât se poate de economi și cu timpul și cu banul impricinatului.

Cu taxele enorme de judecată cu amânările încă prea numeroase, impricinații au ajuns să prefere o împăcare strâmbă unei judecări drepte.

Se tinde astăzi tot mai mult spre judecata sumară a arbitrilor care împart dreptatea mai mult cu bunul simț de cât cu legea.

Un proiect de lege, trecut chiar anul acesta prin Consiliul Legislativ și care se găsește depus pe biroul Camerei deputaților, tinde la organizarea unor instanțe permanente arbitrale pe lângă Camerele de Comerț și Industrie, pentru judecata tuturor afacerilor comerciale, judecată făcută de semeni, după cugetul și chibzuința lor, cu termene scurte fără de procedura noastră așa de complicată și fără de cheltuielile pe care impricinații nu le mai pot suferi.

Părerea lui Voltaire despre judecată e astăzi poate mai adevărată de cât ori când, căci de cele mai multe ori și acel care câștigă ca și acel care pierde procesul, sunt în aceeași situațiune, nu mai au nici unul nici cellalt nimic.

De aceea, am căutat să reducem pe cât am putut, cheltuielile, dispunând ca citațiunile și comunicările de acte să se facă din oficiu, prin simplă scrisoare recomandată, fără de plata nici unei taxe speciale.

Reducem astfel în mare parte și organizația așa de costisitoare și totuși imperfectă a corpului de portărei, pe care l-am menținut numai când însăși părțile voesc să recurgă la aceste servicii, dar atunci încă cheltuelile sunt în sarcina celui ce le face.

Partea prezentă la o înfățișare, în persoană sau prin procurator, este socotită prezentă la toate celelalte înfățișări. În grija ei rămâne de acum să se intereseze de termenele ulterioare ale procesului său.

Socotind apoi că procesul nu-i numai un conflict de ordin privat, că societatea însăși e interesată ca el să se rezolve cât mai repede și cât mai bine am scurtat termenele și am căutat să dăm o inițiativă proprie atât președintelui instanței pentru ca să poată lua anumite măsuri menite să evite trăgăniurile inutile, cât și însăși instanței în cursul judecăței pentru cercetarea conflictului.

Dar mă opresc aci, fără de a intra în nici una din amănunțimele anteproiectului nostru, căci simt că ași depași cu mult cadrul unei simple dări de seamă de sfârșit de an și v'ași răpi și Dvs, desigur un timp prea prețios.

Cu toții știm cât de grea este alcătuirea unui cod unificat care să poată mulțumi deopotrivă pe toată lumea.

Greutatea nu-i numai, după cum am mai arătat-o, de ordin tehnic juridic, fiindcă trebuie cercetate deosebitele noastre legiuri înainte de a încerca să facem din toate un singur bloc.

Greutatea mai are și un substrat subiectiv.

Deși fii aceluiași neam, vitregia soartei ne-a despărțit de secole, trăind răsleți pe meleagurile unde ne-a așezat destinul.

Un război fericit a reunit astăzi într'un singur mănunchi cele patru părți ale Țării românești.

Dacă însuși chipul omului ia înfățișarea mediului ambiant în care trăește, cu atâta mai mult caracterul și felul său de a fi, se imbibă de atmosfera celui mediu.

A fost desigur o adevărată minune că am putut primi noi din vechiul Regat la 1865, așa deodată, o întreagă legiuire străină țării și obiceiurile noastre și am putut totuși să o asimilăm atât de repede.

În general însă, procesul de adaptare la noile condițiuni de trai nu se face decât încetul cu încetul.

Crescuți cum am fost sub influențe și legi deosebite, ele fac astăzi parte din însăși viața noastră.

Întrebați pe frații ardeleni, bucovineni sau basarabeni, întrebați-ne pe noi cei din vechiul Regat și vă asigur că fiecare va găsi că legea sub care a trăit, pe care o cunoaște și o practică de când a eșit de pe băncile școlai, legea lui e cea mai bună.

Nimeni nu cedează, sau, în orice caz, după multe ezitări și cu foarte mari îndoeli. Dovada cea mai evidentă o avem zilnic în această incintă chiar, între bunii și învățații neștrii colegi crescuți și adaptați însă la legi deosebite.

Numai timpul care netezește toate asperitățile, până și vârfurile de stânci, va face desigur ceea ce noi astăzi nu încercăm de cât cu oareșicare timiditate.

Am căutat astfel să ne strecurăm prin toate aceste greutăți, ca picătura de apă și, precum am spus, nu avem iluzia să credem că opera noastră de unificare va fi primită fără discuțiuni.

În orice caz și acest anteproiect de procedură în care am pus la contribuțiune toate deosebitelile noastre legiuiri, spicuiind din ele ceea ce ni s'a părut mai practic și mai potrivit scopului ce urmăream, reprezintă, vă putem încredința, un pas înainte pentru asigurarea unei cât mai serioase și mai grabnice judecăți.

În curând, Vi-l vom înainta, Domnule Ministru, sub formă de anteproiect spre a fi dat tiparului ca să poată astfel primi botezul focului, critica juriștilor care ne vor semnala, desigur, lipsurile și nepotrivirile ce o asemenea operă poate încă avea.

Lucrările de unificare ale dreptului nostru public, care cad în competența secțiunii I-a, sunt și ele pe calea cea bună.

1. **Proiectul codului penal** este terminat și depus în Parlament încă din anul trecut. El ne-a fost numai restituit pentru a fi pus de acord cu principiile noului proiect de procedură penală.

II **Proiectul codului de procedură penală** pregătit din anul trecut, urmează să treacă fără de întârziere în deliberarea complectului secțiunii. Dacă această formalitate neapărată nu s'a putut încă face, se datorește mai ales

aglomerării neobișnuite a lucrărilor în legătură cu activitatea Parlamentului care a absorbit tot timpul disponibil al acestei secțiuni cu atât mai mult cu cât o asemenea lucrare de unificare cere o continuitate de activitate și de preocupare.

Totuși, pentru a face un pas înainte, anteproiectul de procedură a fost din nou revizuit și complectat în comisiunea restrânsă ce l-a elaborat, urmând ca negreșit, în primele luni ale acestui an, complectul secțiunii, să-i dea forma definitivă.

Cu prilejul întocmirii acestui anteproiect, s'a făcut și istoricul acestei proceduri la noi în lucrarea intitulată «Contribuții la istoria justiției penale în Principatele Române» a d-lor consilier Filitti și referent titular Suchianu, cari ne-au dat și istoria vechiului nostru drept penal.

Cu aceste două mari lucrări, secțiunea l-a își încheie activitatea sa cu privire la opera de unificare a codurilor cu caracter public.

Tot în această direcțiune, secțiunea, l-a în comisiune pusă sub președinția D-lui Consilier C. Nedelcu, a întocmit un proiect de lege pentru înființarea *Cazierului judiciar*, proiect care a fost înglobat în anteproiectul codului de procedură penală.

* * *

Din toate codurile judecătorești, acela care va trebui să aibă precădere în unificarea legislativă este fără de îndoială Codul Penal, căci aici e interesată însăși ordinea publică la stabilirea infracțiunilor și la pedepsirea infractorilor, infracțiuni și pedepse care nu pot diferi după cum trecem dintr'un colț de țară în altu'.

Nu mai este în adevăr cu putintă, să mai avem în țara noastră, deosebiri de pedepse ca acestea:

Furtul cu efracție în vechiul Regat, să fie pedepsit cu maximum 5 ani închisoare corecțională (art. 310) pe când în Ardeal să se pedepsească cu 10 ani muncă silnică ar (340 modificat)!

Furtul simplu la noi să se pedepsească cu 2 ani închisoare maximum, iar în Ardeal să poată fi pedepsit în anumite cazuri cu 10 ani muncă silnică. (art. 340 modificat)!

Lovirile și rănirile care au cauzat o vătămare însem-

nată sănătății la noi să se pedepsască cu maximum 2 ani închisoare corecțională (art. 239) iar în Ardeal să se pedepsească ca o crimă, cu recluziune până la 3 ani și eventual chiar la 5 ani. (art. 302)!

Omorul săvârșit, în caz de adulter de unul din soți asupra celuilalt soț sau complicei lui său, în caz de flagrant delict în casa conjugală, în vechiul Regat să fie scuzabil și pedeapsa redusă la maximum 2 ani închisoare (art. 254) pe când în Ardeal pedeapsa să fie de 10 ani muncă silnică (art.) 281!

Plăsmuirile de înscrisuri private, în vechiul Regat să se pedepsească cu 2 ani închisoare corecțională, iar în Ardeal cu 5 ani muncă silnică (art. 403)!

Dar mai mult încă, iată alte exemple și mai edificatoare în care vom vedea aceleași fapte nepedepsite în vechiul Regat pe când în Ardeal sunt pedepsite unele chiar cu pedepse criminale.

Mituitorul, după codul nostru penal nu se pedepsește, pe când în Ardeal este pedepsit până la 5 ani închisoare (art. 470.)!

Tainicele luări, la noi nu sunt considerate ca infracțiuni penale și deci nu sunt pedepsite, iar dincolo în Ardeal, se urmăresc la plângerea părții vătămate, și se pedepsească ca adevărate furturi cu 10 ani muncă silnică (art. 340 modificat)!

Așa că dacă întâmplător s'ar săvârși în o familie din vechiul Regat o tainică luare în Brașov, în timpul când își petrece acolo vacanța de vară, autorul tainicei luări va putea lua 10 ani muncă silnică, pe când dacă fapta s'ar fi săvârșit în apropiere, la Predeal de exemplu, el nu riscă nici o penalitate.

Asemenea deosebiri și severitate în calificarea infracțiunilor și în penalitate în granițele aceleași țări sunt neadmisibile; sentimentul cel mai elementar de dreptate și egalitate înaintea justiției cere neapărat încetarea unor regimuri de legiuiri penale așa de diferite și a căror existență nu se mai poate prin nimic justifica astăzi.

Proiectul de cod penal terminat de secțiunea I-a a Consiliului Legislativ încă din anul trecut, îi se va cuveni ca siguranță pasul în viitoarea noastră unificare legislativă.

Înainte de a trece mai departe în, Domnilor, să sem-
nalez, aici activitatea ce o desfășoară și elementele mai
tinere ale Consiliului în toate lucrările noastre de unificare.
Ești de curând din Universitate, cu puterea de muncă pro-
pria vrăstei, ei ne aduc, cu avântul și pasiunea tinereții,
documentarea necesară operei ce facem.

Iar noi cei mai bătrâni, să'mi fie permisă această ex-
presiune cam supărătoare, cernem prin sita experienței unei
întregi vieți trăite, cu cunoștințele și o judecată mai puțin
impresionabilă și mai liniștită, ca să alegem bobul cel bun,
ceeace ne pare mai potrivit nevoilor de azi, mai conforme
gradului de dezvoltare și de cultură a poporului nostru.

Ne complectăm astfel unii prin alții, formând un tot
nedespărțit fără de pretențiuni, pentru a face o operă care
fără de îndoială este a noastră deopotrivă.

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În ce privește avizele pe care Consiliul Legislativ
trebuie să le dea asupra tuturor proiectelor de legi înainte
de a fi supuse Parlamentului, cum și asupra regulamente-
lor generale, și anul acesta, pot zice, că a fost un an de
belșug

În adevăr, în cursul acestui an au intrat la Consiliu
un total de 339 proiecte de legi și regulamente care s'au
repartizat după competența secțiunilor astfel:

La secțiunea I-a 212 proiecte cu 70 mai multe de cât
în anul trecut. Din acestea, 186 sunt proiecte de legi iar 26
de regulamente, și au eșit 187 avize, restul de 25 proiecte
aflându-se încă în studiu,

La secțiunea a II-a au intrat 27 proiecte de legi și
regulamente față de 11 proiecte din anul trecut.

La secțiunea a III-a, 100 proiecte din care 25 sunt
proiecte de regulament.

Citez numai câteva din cele mai importante asupra
cărora secțiunile respective au fost chemate să se pronunțe:

La secțiunea I-a, de sub președinția D-lui Ionescu
Dolj:

- 1) Proiectul de lege pentru organizarea armatei;
- 2) Proiectul pentru recrutarea armatei;
- 3) Proiectul de apărarea creditului public;
- 4) Proiectul de pensionare a funcționarilor publici;
- 5) Proiectul de modificare a legii spionajului;
- Proiectul de organizare a Ministerului Instrucției publice;
- 7) Proiectul de organizare a Dobrogei nouă;
- 8) Proiectul de organizare și unificare a legii corpului de avocați.
- 9).— Proiectul legii sanitare și de ocrotire ;
- 10).— Proiectul legii de colonizare ;
- 11).— Proiectul de organizare a Ministerului de Finanțe ;
- 12).— Proiectul legii recensământului general al populației ;
- 13).— Proiectul statutului Jandarmeriei rurale ;
- 14).— Proiectul legii asupra cumulului în funcțiunile publice.

La secțiunea II-a de sub președinția d-lui St. Laday:

- 1).— Proiectul privitor la convențiunea pentru unificarea unor regule referitoare la transportul aerian internațional ;
- 2).— Proiectul pentru suprimarea concurenței neleale și a comerțului ilicit, alcătuit în cea mai mare parte de Consiliu.
- 3).— Proiectul pentru organizarea pe baze comerciale a teatrelor și operelor române ;
- 4).— Proiectul privitor la Regia monopolurilor de gaz metan ;
- 5).— Proiectul de organizarea farmaciilor ;
- 6).— Proiectul de organizarea oficiului de supraveghere a întreprinderilor de asigurare, în care proiect s'a introdus și contractul de asigurare alcătuit de Consiliu.
- 7).— Proiectul pentru modificarea concordatului preventiv ;
- 8).— Proiectul pentru înființarea și organizarea de camere arbitrale pe lângă Camerele de Comerț și industrie ;
- 9).— Proiectul referitor la executarea silită în materie imobiliară ;
- 10).— Proiectul codului întocmit de comisiunea franco-

italiană, asupra obligațiilor și contractelor ;

11).— Proiectul de lege contra cametei.

Iar la secțiunea III-a de sub președinția d-lui G. Siati-
neanu :

1).— Proiectul de lege relativ la administrarea pădurilor ;

3).— Proiectul pentru monopolul stupeflantelor ;

3).— Proiectul pentru înființarea Casei autonome a construcțiilor ;

4).— Proiectul relativ la noua organizare și funcționare a impozitelor vamale ;

5).— Proiectul pentru înființarea institutului de credit ipotecar tranzitoriu ;

6).— Proiectul pentru crearea institutului național de export ;

7).— Proiectul relativ la înființarea de șilozuri publice de cereale ;

8).— Proiectul pentru modificarea unor articole din legea Casei Rurale ;

9).— Proiectul pentru organizarea Caselor de economie ;

10).— Proiectul pentru producerea și desfacerea spirtoaselor ;

11).— Proiectul pentru organizarea Camerilor de agricultură ;

12).— Proiectul de lege al energiei ;

13).— Proiectul pentru organizarea corpului de contabili ;

14).— Proiectul pentru înființarea unei organizațiuni centrale în vederea încurajării și sistematizării exportului de cereale, etc. etc..

Din cauza aglomerării acestor lucrări și biuroul nostru de publicațiuni de sub conducerea d-lui referent titular Eug. Denise a fost nevoit să tipărească de data aceasta în trei mari volume, legile și regulamentele promulgate în 1929.

Avizele Consiliului sunt fără de îndoială, misiunea lui principală, și precum am mai spus și altă dată, însăși rațiunea lui de a fi.

Era în adevăr, viu simțită nevoia unei pregătiri serioase a proiectelor de legi înainte de a trece în desbaterile Parlamentului.

Ne găseam, cu deosebire în ultimul timp, într'un adevărat haos legislativ, un labirint în care ne rătăceam cu toții în mulțimea legilor ce se modificau neîncetat și se contraziceau de la o administrație la alta.

De câte ori judecătorii însăși nu au stat nedumeriți nu numai între două legi care se contraziceau, dar între două texte ale aceleiași legi care nu se potriveau, dacă... nu li s'a întâmplat chiar să aplice texte care erau abrogate!

Asemenea greșeli sunt adesea foarte grave, fiindcă pot da loc la procese, la șicane și la nedreptate.

De aceea, la înființarea Consiliului Legislativ, defunctul ministru de Justiție G. Mărzescu cu drept cuvânt a putut face în Parlament constatarea că „nimeni astăzi nu contestă legitimitatea Consiliului Legislativ“.

Importanța netăgăduită a acestui Consiliu a fost deoptrivă apreciată și de toți eminenții juriști și profesori ai Facultății de drept din Paris ca d-nii H. Capitant și Ripert, de actualui președinte la Curtea de Casație din Franța d-l Matter, de secretarul general al Uniunii interparlamentare d-l Lange, de toți câți ne-au făcut cinstea unei vizități, fiindcă toți au recunoscut că pretutindeni se suferă de acelaș rău : legi în genere insuficient studiate.

Rostul Consiliului Legislativ apare astfel bine definit.

El indeplinește rolul unei călăuze cu răspunderea și experiența necesară ca să poată conduce pe legiuitor pe cărările adesea înguste, nesigure și primejdioase care duc la alcătuirea unei legi.

El îi netezește drumul, el îi indică punctele și cotiturile periculoase pentru ca să evite accidentul, atingerea unui principiu constituțional care ar putea să-i fie fatal.

El, însăfârșit, prin lucrările de coordonare și de punere în armonie a tuturor legilor existente, e menit să creeze o unitate legislativă și o limbă juridică, proprie, concisă și lămurită.

De aceea, Domnilor, străduința noastră principală trebuie să o îndreptăm toată spre acest sfârșit. Să nu iasă din Consiliu nici un proiect de lege care să nu fie studiat sub toate fețele sale, așa ca avizul nostru, să fie întotdeauna bine motivat, dacă voim ca el să inspire încredere și Consiliul să jusifice rațiunea lui de a exista.

Timpul scurt de studii ce ni'l acordă legea, să căutăm să-l respectăm de câte ori vom simți nevoia, ca o condițiune de respectul ce noi înșine datorim instituțiunei noastre.

E adevărat, trăim în secolul vitezei, dar Consiliul Legislativ nu are pretențiunea să dețină nici un record.

Pentru aceea e de datoria mea să fac și aici un cald și stăruitor apel Onor. Guvern și să-i cer ca toate proiectele de legi să ne fie în totdeauna înaintate din vreme.

Suntem cu toții deopotrivă interesați ca legile să fie cât mai bine și mai serios studiate pentru ca să se poată evita astfel greșelile și modificările cari vin prea des îndată după promulgarea lor.

Evident că în aceste cazuri vina toată nu cade asupra noastră; dar ori și cât, când legea are nedumeriri și lipsuri, publicul, marele public interesat, magistrații și avocații la bara justiției, se pot întreba, dar... Consiliul Legislativ, ce face Consiliul?

Dacă avizele noastre nu obligă, cel puțin părerile Consiliului să fie lămurit așternute în aviz, și atunci cu conștiința împăcată, vom putea răspunde tuturor: Consiliul și-a făcut datoria.

Domnilor,

În anul care a trecut, Consiliul Legislativ a încercat o grea și foarte dureroasă pierdere cu moartea lui Grigore Procopiu, președintele Secțiunii a II-a.

Prin bogatele sale cunoștințe juridice, prin cultura sa generală, prin darurile cu cari îl înzestrase Dumnezeu, Grigore Procopiu, dădea o deosebită vază instituțiunii noastre.

Între noi, prieten neprețuit. În munca ce o făceam zilnic la oaltă, sfatul său înțelept și măsurat era ca un ochiu de lumină care ne arată calea cea adevărată.

Grigore Procopiu a contribuit în bună parte la opera de unificare a codului civil și a codului de procedură civilă.

Foștii săi colegi îi vor păstra întotdeauna vie amintirea sa.

Sfârșesc, Domnilor, această scurtă dare de seamă, prin a vă asigura că la Consiliul Legislativ se va urma și anul care vine linia de conduită ce și-a croit-o de la început, lucrând cu toată râvna ce o are, cu toată obiectivitatea ce o pune în lucrări, și cu toată independența de convingere în îndeplinirea misiunii sale.

Înainte însă de a încheia, țin să mulțumesc tuturor colaboratorilor noștri, membri ai Consiliului sau consilieri temporari, pentru activitatea ce au desfășurat-o aici în tot cursul anului trecut, prin aportul însemnat de cunoștințe și de experiență pe care ni le au adus cu prisosință.

Cu aceeași vie recunoștință, mulțumesc și tuturor acelor ca-

re poartă grija acestei instituțiuni, Onor. Guvern și în special, fostului ministru de justiție, D-l Grigore Iunian, cum și actualului ministru de Justiție D-l Voicu Nițescu, pentru solitudinea ce ne-au arătat-o în toate ocaziunile și deschizând, noul an de activitate, urez din toată inima ca el să fie un an de belșug și de liniște pentru scumpa noastră țară, și un an de muncă spornică pentru Consiliul nostru Legislativ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj